

Kunst

brengt mensen bij elkaar

Van grafiek en beeldende kunst naar ontmoetingen tussen jong en oud, inwoners, ondernemers en kunstenaars

Kunst en een transportbedrijf. Op het eerste gezicht lijken het twee werelden die weinig met elkaar te maken hebben. Toch zijn het juist die werelden die de stichting de afgelopen jaren steeds vaker bij elkaar brengt. Kunstenaars ontmoeten ondernemers, jongeren komen in contact met ervaren makers en inwoners van Huissen worden betrokken bij projecten die soms letterlijk bij hen om de hoek plaatsvinden.

Stichting LingeW'ART bestaat sinds 2008. Ieder jaar organiseert zij onder andere een Kunstmanifestatie. Schilderijen, beelden, tekeningen, fotografie, video en installaties worden door kunstenaars gemaakt naar aanleiding van een thema, de kunstenaars worden ook geïnspireerd door de plek waar de expositie plaatsvindt. Maar wie met de stichting in gesprek gaat, merkt al snel dat het uiteindelijk om meer gaat dan kunst alleen.

“We moeten naar de verbinding toe en niet naar de polarisatie.”

Misschien is dat wel de beste samenvatting van waar de stichting voor staat.

Een stichting die blijft veranderen

Ellen Baptist nam het initiatief tot het oprichten van Stichting LingeW'ART.

In die eerste periode werd jaarlijks een Kunstmanifestatie gehouden in de Huissense School. Daarna werd uitgeweken naar de Raadzaal in Huissen waar grafiek tentoongesteld werd. Bij grafiek wordt een afbeelding met een druktechniek gemaakt, zoals houtsnedes of etsen. Na 2019 kwam er weer meer ruimte voor andere vormen van beeldende kunst. Ook andere kunstvormen als dans en video werden onderdeel van de Kunstmanifestatie.

Vanaf ongeveer 2021 werd nog meer samenwerking gezocht met jonge kunstenaars. De ervaring van de oudere generatie werd gekoppeld aan de frisse blik van jonge makers. Samen zetten zij telkens bijzondere, frisse, sterke tentoonstellingen neer.

Jonge kunstenaars worden onder andere gevonden via de kunstacademie in Arnhem. Aan het einde van het studiejaar wordt gekeken naar eindexamenexposities en naar makers die interessant kunnen zijn voor toekomstige projecten. Daarnaast zijn er altijd contacten met ervaren kunstenaars. Zo ontstaat steeds opnieuw een mix van leeftijden, ervaringen en ideeën.

Kunst tussen de mensen

Die ontwikkeling heeft ook gevolgen gehad voor de locaties waar de stichting actief is. Een expositie hoeft volgens de stichting niet automatisch in een galerie of museum plaats te vinden. Juist bijzondere locaties kunnen interessante ontmoetingen opleveren. Een mooi voorbeeld is het Convent, het voormalige klooster aan het Raadhuisplein. Daar werden meerdere keren exposities georganiseerd. In het complex wonen ouderen en er is onder meer een kapel. Tijdens de exposities ontstond vanzelf contact met de bewoners. Dat leidde uiteindelijk tot het project Thuis Havens.

O.a. aan deze bewoners werd gevraagd wat thuis voor hen betekent. Hun verhalen werden onderdeel van het project. Eén van de bewoners vertelde bijvoorbeeld trots over een glas-in-loodraam uit haar oude huis, dat door haar man was gemaakt.

Zo werd een tentoonstelling ineens veel meer dan alleen het bekijken van kunst. Er ontstonden gesprekken. Mensen leerden elkaar kennen. En verhalen van inwoners kregen een plek.

Dat is precies wat de stichting steeds vaker wil bereiken: kunst als aanleiding om mensen bij elkaar te brengen.

Jong en oud

De combinatie van jong en oud is daarbij belangrijk. Ervaren kunstenaars hebben een lange geschiedenis en veel kennis. Jonge kunstenaars kijken vaak anders naar de wereld en proberen nieuwe dingen uit. Wanneer die twee groepen samenkomen, gebeurt er iets.

De jonge maker leert van iemand die al tientallen jaren bezig is. De ervaren kunstenaar ziet nieuwe ideeën en technieken. En voor het publiek ontstaat een tentoonstelling waarin verschillende generaties naast elkaar zichtbaar worden.

Maar de stichting kijkt niet alleen naar de kunstenaars. Ook het publiek mag wat haar betreft veranderen. Eén van de uitdagingen binnen de kunstwereld is dat kunstenaars vaak vooral hun familie, vrienden en bekenden naar een tentoonstelling krijgen.

Daardoor blijft het publiek relatief voorspelbaar. De stichting probeert dat open te breken: door andere kunstenaars uit te nodigen, nieuwe locaties te zoeken en vooral mensen te betrekken die normaal gesproken misschien niet zo snel naar een kunsttentoonstelling zouden gaan.

Geen kunstkenner nodig

Je hoeft volgens de stichting helemaal geen verstand van kunst te hebben om ervan te kunnen genieten. Een schilderij hoeft niet meteen mooi gevonden te worden. Een beeld hoeft niet direct begrepen te worden. Kijken is genoeg.

Misschien roept iets een herinnering op. Misschien ontstaat er een gesprek. Misschien vind je iets helemaal niets. Ook dat mag.

“Ze hoeven het niet mooi te vinden. Maar ze kunnen het mooi vinden.”

Juist dat laagdrempelige karakter is belangrijk. Kunst hoeft geen wereld te zijn waar je eerst verstand van moet hebben voordat je naar binnen mag. De stichting probeert de drempel juist zo laag mogelijk te maken.

Waar gaat het heen?

Dat komt ook terug in de komende manifestatie, met als thema Waar gaat het heen? Een vraag die veel ruimte laat voor interpretatie. Waar gaat de samenleving naartoe? Waar gaat de wereld heen? Wat betekent de toekomst voor onszelf? En misschien ook: waar willen we eigenlijk naartoe?

Meer dan dertig kunstenaars zijn benaderd. Naar verwachting zullen ongeveer 25 kunstenaars daadwerkelijk deelnemen. Daarnaast is er ruimte voor onder andere dans en theater. Er komen schilderijen en tekeningen, beelden en installaties. Veel kunstenaars maken speciaal voor de manifestatie nieuw werk dat aansluit bij het thema.

Verschillende mensen, verschillende werelden

Ook tijdens de manifestatie komen verschillende werelden samen. Een kunstenaar brengt zijn eigen publiek mee. Een dansschool trekt weer andere bezoekers. Een jonge kunstenaar heeft misschien vrienden en studiegenoten die komen kijken. Een dichter brengt liefhebbers van taal mee.

En ondertussen zijn er de mensen die op de locatie werken: ondernemers, chauffeurs en medewerkers uit de logistiek. Mensen die misschien helemaal niet van plan waren om naar een kunstmanifestatie te gaan. Juist die groep wil de stichting erbij betrekken.

Want wat gebeurt er wanneer iemand die normaal gesproken tussen vrachtwagens en planten werkt ineens met een kunstenaar in gesprek raakt? Of wanneer een kunstenaar ontdekt dat er achter zo'n transportbedrijf ook interessante verhalen en mensen zitten?

Dan verdwijnen de vaste hokjes een beetje.

“Je krijgt een kruisbestuiving van werelden.”

Die woorden vatten goed samen wat de stichting probeert te bereiken: niet tegenover elkaar, maar naast elkaar.

Niet tegenover elkaar, maar naast elkaar

De stichting wil daarmee ook iets anders bereiken. In een tijd waarin mensen gemakkelijk tegenover elkaar komen te staan, kan het juist waardevol zijn om elkaar weer op te zoeken. Niet iedereen hoeft hetzelfde te denken. Maar je moet elkaar wel blijven ontmoeten.

Een netwerk in de omgeving

Om alle activiteiten mogelijk te maken, is een groot netwerk nodig. En juist dat netwerk bevindt zich voor een belangrijk deel in de omgeving. Wanneer er materialen nodig zijn, verlichting moet worden geregeld of praktische hulp nodig is, blijken er vaak mensen en bedrijven te zijn die willen helpen.

Dat netwerk is niet zomaar ontstaan. Het is opgebouwd door jarenlang contact te onderhouden en mensen goed te behandelen. Daardoor ontstaat vertrouwen en kunnen mensen op elkaar terugvallen.

Ook de samenwerking met de gemeente Lingewaard is belangrijk. De stichting ontvangt een kleine subsidie en is betrokken bij het culturele netwerk binnen de gemeente.

Maar uiteindelijk zijn het vooral de mensen die de Kunstmanifestatie mogelijk maken: bestuursleden, kunstenaars, vrijwilligers, ondernemers en inwoners die nieuwsgierig genoeg zijn om binnen te stappen.

Een andere blik

En waar een tentoonstelling vroeger vooral een plek was om kunst te bekijken, wordt steeds vaker geprobeerd er een ontmoetingsplek van te maken. Dat is misschien wel de belangrijkste ontwikkeling.

Kunst komt uit de lijst. Uit de galerie. Uit het museum. En gaat naar de mensen toe. Naar een klooster. Naar een kwekerij. Naar een bedrijf. Naar een plek waar mensen iedere dag werken. Want juist daar kan iets bijzonders ontstaan.

Iemand die normaal nooit naar een tentoonstelling zou gaan, ontdekt een kunstwerk dat hem aanspreekt. Een kunstenaar raakt in gesprek met een ondernemer. Een jongere ontmoet iemand die al tientallen jaren in de kunst werkt. Een inwoner vertelt een verhaal dat anders misschien nooit was verteld.

Het zijn kleine ontmoetingen. Maar samen kunnen ze iets groters veroorzaken.

Een andere blik naar elkaar.

En misschien is dat uiteindelijk waar de stichting al die jaren naartoe werkt: niet alleen mensen naar kunst laten kijken, maar ervoor zorgen dat mensen door kunst ook naar elkaar gaan kijken.

"Waar gaat het heen"

Data:

- vrijdagavond 9 oktober:
feestelijke opening 19:00 uur.
- zaterdag 10 oktober 13.00 - 17.00 uur
night 19:00 - 21.00 uur
- zondag 11 oktober 13.00 - 17.00 uur
- zaterdag 17 oktober 13.00 - 17.00 uur
night 19:00 - 21.00 uur
- zondag 18 oktober 13.00 - 17.00 uur

Locatie:

de hallen van
Selman Transporten B.V.
Nijverheidstraat 40
6681 LN Bommel.